

Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

5.Bhar. 310/2012/5. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság Budapesten, a 2013. április 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A zaklatás vétsége és más bűncselekmények miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 2012. május 17. napján kihirdetett 24.Bf.IX.5366/2012/5. számú ítéletét **helybenhagyja**.

A vádlottat kötelezi a másodfokú eljárásban felmerült 6.000 (hatezer) forint bűnügyi költség megfizetésére.

I n d o k o l á s :

A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. szeptember 30. napján kihirdetett 24.B.IX.35.374/2010/29. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki zaklatás vétségében [Btk. 176/A. § (1) bekezdés (3) bekezdés a) pont], személyi szabadság megsértésének büntetében [Btk. 175. § (1) bekezdés], valamint rongálás vétségében [Btk. 324. § (1) (2) bekezdés a) pont], ezért halmazati büntetésül 1 év 6 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 3 évi próbaidőre felfüggesztette; megállapította, hogy a próbaidő alatt pártfogó felügyelet alatt áll. A vádlottat az ellene ittas járművezetés vétsége [Btk. 188. § (1) bekezdés] miatt emelt vád alól felmentette. Kötelezte az eljárás során felmerült 71.800 forint bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, bűnösségének további egy rendbeli ittas járművezetés vétségében történő megállapítása, és a kiszabott büntetés súlyosítása érdekében fellebbezést jelentett be. A vádlott és védője az ok és cél megjelölése nélkül fellebbezett. A Fővárosi Főügyészség Bfel. 6240/2011/2. számú átiratában a fellebbezést módosított tartalommal, kizárólag a büntetés súlyosítása érdekében tartotta fenn, erre figyelemmel a Btk. 188. § (1) bekezdése szerinti ittas járművezetés vétsége miatt emelt vád alóli felmentető rendelkezés részjogerőre emelkedett.

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2012. május 17. napján kihirdetett 24.Bf.IX.5366/2012/5. számú ítéletével az ítéletet megváltoztatta. A

vádlottat az ellene a Btk. 324. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a) pontja szerint minősülő rongálás vétsége miatt emelt vád alól felmentette, a rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés miatt az eljárást megszüntette. A vádlott zaklatás vétségeként minősített cselekményének jogszabályi alapját a Btk. 176/A. § (1) bekezdésére és a (3) bekezdés a) pont II. fordulata I. tételére pontosította. Módosította az elsőfokú eljárásban összesen, és a vádlott terhén felmerült büntelmi költség összegét, egyebekben az elsőfokú ítéletet helyben hagyta.

A másodfokú bíróság ítélete ellen a vádlott felmentés iránt fellebbezést jelentett be, az ügyész nem élt jogorvoslati jogával.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.6/2012/1. számú átiratában a vádlott által bejelentett fellebbezést nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartva járt el, ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett. A tényállást alapvetően helyesen állapította meg. A vádlott bűnösségére okszerű következtetést vont valamennyi bűncselekmény vonatkozásában, és szabott ki büntetést. A másodfokú bíróság is megtartotta a perrendi szabályokat. A tényállást kismértékben pontosította, helyesbítette, mely megállapítások iratszerűek, megalapozottak. Helyesen határozott akkor, amikor a rongálás vétsége miatt emelt vád alól a vádlottat felmentette, mert a cselekmény az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra figyelemmel nem bűncselekmény. A szabálysértés elévülése miatt az eljárást elévülés okán alappal szüntette meg. Indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletét a harmadfokú bíróság annak helyes indokainál fogva hagyja helyben.

A vádlott a nyilvános ülésen tagadta a terhére rótt bűncselekmények elkövetését, nem érezte bűnösnek magát. Véleménye szerint a sértett szavahihetősége megdőlt, ugyanakkor saját állításai minden tekintetben alátámasztásra kerültek, a cellainformációkkal is alátámaszthatók. Előadta, hogy a Budapesti II. és III. Kerületi Bíróság a vád tárgyát képező időszakban elkövetett a sértett sérelmére megvalósított bűncselekményért 30 nap közérdekű munka büntetésre ítélte.

Védője a vádlott következetes tagadó vallomásaához igazodva a fennmaradó bűncselekmények vádjára alóli felmentést kért, másodlagosan a büntetés enyhítésére tett indítványt a jelentős időmúlásra, a kiskorú gyermek eltartására figyelemmel.

A fellebbviteli főügyészség képviselője az írásbeli indítványban foglaltakat tartotta fenn.

A vádlott az utolsó szó jogán tett nyilatkozatában ártatlanságát hangsúlyozta.

A másodfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a korábban rongálás vétségeként értékelt cselekmény az időközben bekövetkezett jogszabályváltozásra tekintettel szabálysértésnek minősül, ezért a vádlott rongálás vétsége miatt emelt vád alóli felmentését kell kimondani a Be. 337.§ (1) bekezdésében írtakra figyelemmel. E törvényi rendelkezésnek megfelelően a másodfokú bíróság a

szabálysértést is elbírálvá megállapította, hogy a rongálással elkövetett tulajdon elleni szabálysértés elévült, ennek folytán az e miatti eljárást megszüntette. A másodfokú bíróság ítélete a felmentő részében eltérő rendelkezést tartalmaz az elsőfokú bíróságnak a rongálás vétsége miatt bűnösséget megállapító rendelkezéséhez képest, melynek folytán a másodfellebbezés és a harmadfokú felülbírálat lehetősége megnyílt a Be. 386.§ (1) bekezdés c.) pontja alapján.

A Kúria 1/2007. BK véleményében kifejtett álláspontjának megfelelően a harmadfokú bíróság megállapította, hogy a másodfokú határozat valamennyi rendelkezésének felülbírálatát lehetővé tevő fellebbezésnek tekintendő az olyan jogorvoslat, amely - mint jelen esetben is - nem a másodfokú bíróság ügydöntő határozatának eltérő, hanem más rendelkezése ellen irányul. A BK vélemény megfogalmazása szerint ugyanis „a (másod)fellebbezés joghatályossága szempontjából közömbös, hogy nem sérelmezi az eltérő rendelkezést”, továbbmenően „ha a másodfokú bíróság ügydöntő határozata - valamely bűncselekmény kapcsán - a Be. 386. §-ának (1) bekezdése szerinti eltérő rendelkezést tartalmaz, akkor a harmadfokú eljárást a törvény (a fellebbezés tartalmától függetlenül) lehetővé teszi”.

A harmadfokú bíróság a védelmi másodfellebbezés kapcsán megvizsgálta a Be. 387.§ (1) bekezdése alapján a fellebbezéssel támadott másodfokú ítéletet és az azt megelőző első- és másodfokú bírósági eljárást. Megállapította, hogy az eljárási szabályokat az elsőfokú, illetőleg a másodfokú bíróság megtartotta. A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást nagyobb részt az iratok tartalmának megfelelően egészítette ki és pontosította.

Ugyanakkor a harmadfokon eljáró bíróság a Be. 388.§ (2) bekezdésében írt jogkörénél fogva a másodfokú bíróság a vádlott előélete tekintetében hiányos, a Be. 351.§ (2) bekezdés b.) pontjában írt hibában szenvedő tényállását az iratok tartalma kiegészítette.

A vádlottal szemben az elsőfokú ítéletben írtakon túlmenően a következő elítélések születtek:

- A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2011. augusztus hó 25. napján kihirdetett 29.B. VI.-VII. 29251/2010. számú határozatával, mely a Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 24.Bf. VI.-VII. 9914/2011/4. számú határozata folytán 2011. december hó 15. napján emelkedett jogerőre, a 2009. június hó 10. napján elkövetett önbíráskodás büntette miatt 1 év börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását 2 évi próbaidőre felfüggesztette.
- A Nagykáta Városi Bíróság a 2011. február hó 16. napján kelt 8.B. 144/2010/14. számú ítéletével, mely a Budapest Környéki Törvényszék mint másodfokú bíróság 1.Bf. 370/2011/10. számú határozata folytán 2012. szeptember hó 21. napján emelkedett jogerőre, a 2009. december hó 12.

napján elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt 1 év 2 hónap börtönbüntetésre ítélte, melynek végrehajtását próbaidőre felfüggesztette.

- A Budapesti II.-III. Kerületi Ügyészség B. 7948/2010/28-V. számú 2012. június hó 18. napján kelt vádiratával 4 rb. lopás büntette, 2 rb. lopás vétsége és közokirat-hamisítás büntette miatt emelt vádat vele szemben, mely eljárás folyamatban van (elkövetési idő: 2010. szeptember hó 13, 22. és 27. napjai).

A történeti tényállással kapcsolatosan az elsőfokú ítélet 4. oldala 4 - 5. bekezdésében írtakat a másodfokú bíróság a 2. oldal 11. bekezdésében foglaltak szerint helyesbítette. Ehhez képest a rongálás elkövetési magatartásának leírása továbbra sem teljes, mert hiányzik annak rögzítése, hogy - miközben a sértett megpróbált a telefonján segítséget hívni - a vádlott a Motorola típusú telefonját kettétörte; a rongálással okozott kár megállapítása pontatlan (annak összege helyesen mintegy 32.500 forint volt). Súlyosításra irányuló ügyészi fellebbezés hiányában azonban épp az ezzel kapcsolatos felmentő rendelkezés tekintetében állt be a másodfokú ítélet részjogereje - figyelemmel a már hivatkozott 1/2007. BK véleménynek a B/II/3/b és c. pontjában írtakra, amely erre az esetre is vonatkoztathatóan kizárja a másodfokú ítélet felmentő rendelkezése elleni másodfellebbezést.

A tényállás kiegészítését, pontosítását ezért, továbbá azért is mellőzte a harmadfokú bíróság, mert egyéb részében az minden tekintetben megalapozott volt, és a harmadfokú felülbírálat alapját képezte.

Az elsőfokú bíróság bizonyítékértékelő tevékenységéről számot adott, mellyel a másodfokú bíróság egyetértett. Az elsőfokú bíróság részletesen kifejtette, miért vetette el a vádlott védekezését, melyet a másodfokú bíróság is osztott, rámutatott, hogy a vádlott védekezésére figyelemmel felmentésre irányuló fellebbezése nyilvánvalóan nem vezethetett eredményre, mert a tényállás megalapozott volt, a másodfokú eljárásban pedig a felülmérlegelés tilalma érvényesül.

A harmadfokú bíróság a Be. 388.§ (1) bekezdése alapján a határozatát a másodfokú bíróság által megváltoztatott tényállásra alapította a fenti pontosításokkal. A vádlott és védője által felmentésért bejelentett fellebbezés nem vezethetett eredményre a megalapozottan megállapított tények tükrében a harmadfokú eljárásban is érvényesülő felülmérlegelési tilalom, egyebekben pedig a helyes bizonyítékokat értékelő tevékenység kapcsán. A vádlott tagadó vallomását az elsőfokú bíróság a terhelő bizonyítékokkal (sértett, tanú1 vallomásai, híváslisták adatai) egybevetve megvizsgálta, és elvetette, számot adott mérlegelő tevékenységéről, melynek során iratellenes megállapítást, téves logikai következtetést a másodfokú bíróság nem tárt fel, a tényállás apró megalapozatlansági hibája kiküszöbölésre került.

A jogi minősítés keretében a másodfokú bíróság kifejtette, hogy a szeptember 22-i hívások kirekesztése után fennmaradó sikeres és sikertelen hívások nagy száma és gyakorisága is kimeríti a sértett életvitelébe való önkényes beavatkozást, a zaklatás vétsége megvalósult. Ehelyütt szükséges utalni arra, hogy a harmadfokú bíróság - csakúgy, mint a másodfokú bíróság - nem rekesztette ki a tényállásból az amúgy vád tárgyát képező 2008. szeptember 22-e (joghatályos magánindítvány előterjesztése) utáni vádlott részéről eszközölt hívásokat és SMS üzeneteket, ugyanakkor messzemenőig egyetértett azzal, hogy a büntetőjogilag figyelembe vehető időszak csupán a magánindítvány megtételének időpontjáig terjedhet. A zaklatás vétségeként minősített cselekmény törvényhelyének másodfokú bíróság általi megjelölése helyes. A személyi szabadság megsértésének büntette minősítése is megalapozott.

A harmadfokú bíróság - a vádlotti hivatkozást figyelembe véve - vizsgálta, hogy ugyanezen cselekmény miatt esetlegesen sor került-e korábban jogerős marasztalására. Az erkölcsi bizonyítvány adataiból megállapíthatóan a vádlott más időpontokban elkövetett cselekményekért volt elítélve, a sértett sérelmére a vád tárgyát képező időpontban elkövetett cselekmény kapcsán res iudicata (ítélt dolog) nem képezi a büntetőjogi felelősségre vonásának akadályát.

A másodlagosan enyhítésért bejelentett fellebbezés kapcsán megállapítható, hogy a büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket az első- és másodfokú bíróság feltárta. A súlyosító körülmények közül a felmentő rendelkezésre figyelemmel mellőzni kell a kettőnél több cselekményből álló halmazatot, a vagyon elleni cselekmények elszaporodottságát, a felmentő rendelkezésre figyelemmel az enyhítő körülmények közül a rongálási kár szabálysértési értékhatárt nem sokkal meghaladó voltát. További súlyosító körülmény ugyanakkor a büntetőeljárás hatálya alatti elkövetés.

Ezen körülmények figyelembevételével a harmadfokú bíróság azt állapította meg, hogy a büntetés enyhítésére a vádlott esetében nincs mód a másodfokú eljárásban bekövetkezett bűnösség körének szűkülése kapcsán sem. A másodfokú elbírálás óta 1 év még nem telt el, az első és másodfokú bíróság is értékelte a védő által hivatkozott időmúlást, csakúgy, mint a kiskorú gyermekről történő gondoskodást. A szabadságvesztés tartama a másodfokú bíróság által helyesen meghivatkozott keretek között kiszabott, inkább az alsó határhoz közeli, eltúlzottnak nem nevezhető. A visszaeső vádlott vonatkozásában a szabadságvesztés büntetés próbaidőre felfüggesztése ugyancsak méltányosnak nevezhető, értelemszerűen a büntetés tartama tovább nem mérsékelhető, a próbaidő tartama sem csökkenthető.

A visszaeső vádlott próbaidő tartama alatti pártfogó felügyelet alatt állásának megállapítása ugyancsak törvényes.

A másodfokú bíróság bűnügyi költséggel kapcsolatos járulékos rendelkezése is helytálló.

A fentiekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság ítéletét a Be. 397.§ alapján helybenhagyta.

A harmadfokú eljárásban felmerült bűnügyi költségről történő rendelkezés a Be. 398.§ (3) bekezdése alapján történt, figyelemmel a Be. 338.§ (1) bekezdésére is.

Budapest, 2013. április hó 24. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán sk
a tanács elnöke

. Fatalin Judit sk.
előadó bíró

. Vincze Piroska sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf. IX.5366/2012/5. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint harmadfokú bíróság 5. Bhar.310/2012/5. számú végzése folytán 2013. április hó 24. napján jogerőre emelkedett és fel nem függesztett részében végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2013. április hó 24. napján

Dr. Hrabovszki Zoltán sk.
a tanács elnöke